

آشپز ان متعدد اینترنت

به وزیر ارتباطات، اختیار و اقتدار
بدهید تا بتوانیم پاسخگویش کنیم

فرزاد نعمتی

خبرنگار گروه فرهنگ

در دیدار وزیر ارتباطات با اهالی رسانه، نخستین پرسشی که یکی از خبرنگاران مطرح کرد، ذهن مرا به واقعیتی برد که سال هاست بدان فکر می‌کنم و برآوردم این است که علت بسیاری از گرفتاری‌های ما همین یک مورد است و آن هم عبارت می‌شود از شکاف میان اختیارات و مسئولیت. مضمون پرسش این بود که آقای وزیر ما چه سوالی از شما پرسیم وقتی اختیار بسیاری از امور مرتبط با حوزه کاری شما را دیگران غضب کرده‌اند و به اشکال مختلف حقوقی و سیاسی از وزارت ارتباطات خلعید صورت گرفته است؟ جالب اینکه بعد از این نوبت من شد که سوالی بپرسم و من هم از قبل این سوال را آماده کرده بودم که آخر وقتی مهمترین قرار دولت پزشکیان رفع فیلترینگ بوده، مردم نیز به شدت مشتاق برداشتن این غل و زنجیرهای هزینه‌زا و بیهوده‌اند و خود شما نیز بارها به‌صراحت گفته‌اید که با رویه کنونی فیلترینگ مخالفید، چرا باید همه ما گرفتار شورایی شوم به‌نام شورای عالی فضای مجازی که، نه خبری از جلسات آن برای عموم بازگویی شود، نه حتی ما به‌درستی می‌دانیم که کدامیک از اعضای آن باتداوم سیاست‌های فیلترینگ موافقت دارند؟ وضعیت وقتی نگران کننده‌تر می‌نماید که می‌شنوم که برخی از وزرا نیز در این مسیر همراه وزیر ارتباطات نیستند. در نمونه‌ای دیگر باز در خبرها خواندیم که رئیس‌جمهور در جلسه اخیر این شورا از فعالیت‌های پنهانی و خودسرانه دبیر شورای عالی فضای مجازی که قصد داشته طرحی را بدون اطلاع و هماهنگی با دولت در شورا پیش ببرد، عصبانی شده، از این زیاده‌خواهی گلایه کرده و هشدار داده که چنین روند خودسرانه‌ای نگران کننده است.

این شکاف میان اختیارات و وظایف البته محدود به وضعیت وزارت ارتباطات نیست و می‌توان آن را در اکثر بخش‌های قوه مجریه دید. جدا از اختلاف‌های درونی میان نهادهای دولتی، هر وزارتخانه‌ای برای پیشبرد و اجرای طرح‌هایی که اصلاً رئیس‌جمهور به‌دلیل همان‌ها از مردم رأی گرفته، باید با چندین نهاد خارج از دولت مشورت کند. شما بخوانید هماهنگی شود. تا اگر میل آقایان برآورده شد، گامی به‌پیش برداشته شود، نشد هم که نشد؛ شرمندگی و ناسزایش می‌ماند برای دولتی‌ها. چنین روند مخربی، تلفظ با اصل «اختیار و مسئولیت» منافات دارد، بلکه کشور را به «بی‌دولتی» خواهد برد. در چنین اوضاعی همه در کارها دخالت می‌کنند و هیچ‌کس هم شکست آنها را گردن نخواهد گرفت.

وضعیت «بی‌دولتی» البته یک شبهه حادث نمی‌شود. به‌مرور دستگاه دولت در اثر همین تعارضات، ناکارآمد می‌شود و بعد می‌رسیم به روزی که این ماشین دیگر روشن نمی‌شود. سراسر رانندگان آن هم که برویم، جز اینکه شانه‌ای بالا بیاورند و بگویند «جز این انتظار داشتید؟» چیزی نمی‌شنویم. برخی البته تصور می‌کنند که تضعیف دولت به‌رشدگی، امری است مبارک و باید از آن استقبال کرد. شعبه داخلی‌شان می‌شود همان مخالف‌خوان‌های تندروی همیشگی که تنها کاری که در سیاست بلدند، تخطئه است. خاطرم هست که یکی از این حضرات دوسال پیش، پس از انتقاد از وزیر وقت ارشاد که گفته بود معین می‌تواند به ایران بازگردد، می‌گفت که حتی دولت ابراهیم رئیسی هم به‌هیچ‌عنوان دولت مطلوب من نیست. دسته دوم هم گروهی از براندازان می‌شوند که به تنها چیزی که اولویت می‌دهند، سقوط جمهوری اسلامی است و می‌گویند، تا این دولت فرو نپاشد، هیچ اتفاق مثبتی را نمی‌توان در ایران و حتی جهان متصور بود.

در شرایط کنونی ایران اما بعید است بدون وجود دولتی پاسخگو و کارآمد، امید داشت به تدبیر حتی توزیع آب، برق و گاز. بنابراین لازم است کمی از خواب خوش قدیمی بر خیزیم و دراییم این واقعیت را که باید قدرت را تجمیع کرد و دولت را اندکی قدرت و جسارت بخشید تا بتواند به راه‌هایی برای عبور از این بحران‌ها فکر کند و اگر شد ابتکاری به‌خرج بدهد، وگرنه در روز مباد دیگر کاری از دست کسی برنخواهد آمد. به‌همین روزهای مان بنگرید. زمانی زبان دلسوزان مو در آورد از بس گفتند که باید مرکز اصلی سیاست خارجی و دیپلماسی کشور، وزارت امور خارجه باشد و این که هر نهادی و هر فردی در این زمینه نظر بدهد و بدتر از آن، تصمیم بگیرد، دردسرساز خواهد بود. چنین سخنی البته تحویل گرفته نشد اما امروز پیامد آن نشنیدن‌ها، روشن شده. یقه که را امامی‌توان گرفت؟ در باره اینترنت ارتباطات هم همین قاعده حاکم است. به‌وزیر ارتباطات، اختیار و اقتدار بدهیم تا بتوانیم پاسخگویش کنیم، والا بعید می‌دانم با این همه آشپز سر دیگ، بتوان اینترنتی سر سفره ملت گذاشت.

۱۶

۲۴ ساعت

24 HOURS

hammihanmedia@gmail.com

@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیر مسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیو • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمن منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیر اداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

تکس - خبر ورزشی

توفیق اجباری اسکوچیچ

درباره قهرمانی تراکتور در سوپر جام و موفقیت دوباره سرمربی کروات

سپهر خرمی

گزارشگر ورزشی هم‌میهن

اگر دراگان اسکوچیچ سه سال اخیر زندگی خود را مرور کند، اخراج از تیم ملی ایران برای او یک توفیق اجباری مهم تلقی شود. مربی‌ای که در بدترین روزهای تیم ملی، پذیرفت هدایت تیمی بحران زده و بدون برنامه و در آستانه حذف را در اختیار بگیرد، با بردهای پیاپی، ایران را به جام جهانی برد اما نتوانست حتی یک ثانیه رنگ جام جهانی را ببیند، حالا در بهترین موقعیت کاری‌اش قرار دارد. اسکوچیچ بعد از اخراج از هدایت تیم ملی ایران، سرمربی تیم امیدهای کرواسی شد و اتفاقاً نتایج قابل توجهی را نیز کسب کرد. بعد از آن به تراکتور آمد و با قهرمانی در لیگ برتر و حالا سوپر جام ایران تبدیل به یکی از مربیان کروات پرافتخار در فوتبال ایران شده است. شاید اگر از تیم ملی برکنار نشده بود هیچ‌گاه چنین فرصتی را به‌دست نمی‌آورد. او حالا با قهرمانی در سوپر جام ایران در اندیشه آغاز لیگ برتر است. در این گزارش قصد داریم حواشی جامی را بررسی کنیم که در اصفهان برگزار و در نهایت با قهرمانی نماینده تبریز به پایان رسید.

▼ تراکتور در جمع برترین‌ها

با قهرمانی تراکتور در سوپر جام، این تیم موفق شد در تاریخ باشگاهش حداقل یکبار تمام جام‌های داخلی را کسب کند. در سال‌های قبل تراکتور یکبار قهرمان حذفی شد و حالا با قهرمانی در لیگ برتر و سوپر جام به افتخار بزرگی دست یافت. در ۱۱ دوره‌ی سوپر جام برگزار شده، هفت تیم به قهرمانی رسیده‌اند. پرسپولیس با پنج قهرمانی با اختلاف، پرافتخارترین تیم سوپر جام است و شش تیم دیگر تنها یکبار قهرمان سوپر جام شده‌اند. از هفت قهرمان سوپر جام؛ دو تیم صبا و ذوب‌آهن فقط قهرمانی در جام حذفی را در کارنامه دارند و تراکتور پنجمین تیم تاریخ است که در هر سه جام قهرمان شده است. پرسپولیس با قهرمانی سوپر جام در فصل ۹۷-۱۳۹۶، اولین تیم ایران بود که در هر سه جام داخلی به قهرمانی رسید. در فصل ۱۴۰۰-۱؛ فولاد با غلبه بر پرسپولیس، دومین تیمی شد که از شیو افتخارات خود را کامل کرد. در دوره بعد، استقلال با پیروزی بر نساجی به این جمع اضافه شد. فصل قبل هم سپاهان بر پرسپولیس چیره شد و در این دوره تراکتور هم توانست خود را به این فهرست اضافه کند تا تیم‌هایی که موفق‌ترین تیم‌های باشگاهی ایران در دو دهه اخیر بوده‌اند، در هر سه جام باشگاهی حداقل یکبار طمع قهرمانی را چشیده باشند.

▼ اشتباهات بلای جان ساینپتو

شاگردان ساینپتو در استانه اولین جام فصل بودند اما به‌یک‌باره و با اشتباه سامان فلاح، تمام شیرازه‌های استقلال از هم پاشید. استقلال که تا دقیقه ۷۸ پیش سود و جام قهرمانی را در دستانش لمس می‌کرد، ۱۱ دقیقه جهنمی را پشت‌سر گذاشت و ورق برای آنها برگشت. در دقیقه ۷۹ شروع مجدد تراکتوری‌ها باعث شد، توپ به‌صورت یکبار چه به محوطه جریمه استقلال برسد که سامان فلاح دو اشتباه عجیب را انجام داد. اشتراکالی با حرکت پشت سامان فلاح، او را تحت فشار قرار داد و در حالی که خودش آفساید را پُر کرده بود، در داخل محوطه جریمه، توپ ابتدا به دست فلاح برخورد کرد. وحید کاظمی سراسر سیستم کمک‌داور ویدیویی رفت و خطای هند فلاح را تشخیص داد تا به‌سود تراکتور اعلام پنالتی کند. در دقیقه ۸۴، امیرحسین حسین‌زاده توپ را برداشت و پشت نقطه سفیدرنگ داخل

محوطه جریمه ایستاد. در کمال خونسردی و با ضربه‌ای محکم، گوشه دروازه را هدف قرار داد تا گل تساوی به‌ثمر برسد. در دقیقه ۸۹، ضربه حسین‌زاده باز هم آدان را مجبور به انجام واکنش کرد و او توپ را به کرنر فرستاد. کرنر ارسال شده به‌شکل بدی توسط شجاع خلیل‌زاده به آسمان فرستاده شد. در دقیقه (۹۰+۱)، کار تیمی تی‌تی‌ها با پاس زیبای هاشم‌نژاد همراه شد و اشتراکالی در موقعیت تک‌به‌تک با آدان قرار گرفت. مهاجم کروات تراکتور به سادگی توپ را کنترل کرد، از سپراییان جدا شد و با دیدن تعلل بیش از حد گلر اسپانیایی، تصمیم گرفت با شوتی زمینی، توپ را به کنج دروازه بفرستد. بعد از این دو گل تصور این بود که استقلال طی یکی، دو دقیقه پایانی حملات گسترده‌ای را روی دروازه تراکتور انجام دهد اما برعکس، این تراکتور بود که برای زدن گل سوم تلاش کرد اما با درخشش آدان، دروازه‌بان ۳۹ ساله استقلال، اختلاف دوبرابر نشد.

▼ حواشی بعد از قهرمانی

بعد از سوت پایان مسابقه، گویی هیجان فوتبال تازه شروع شده است. دراگان اسکوچیچ که هنوز از تصمیم مهدی تاج مبنی بر برکناری‌اش از تیم ملی بسیار عصبانی است و در گفت‌وگویی اعلام کرده بود هیچ‌گاه این رفتار را فراموش نمی‌کند، قبل از اهدای جام قهرمانی با رئیس فدراسیون فوتبال دست نداد تا به‌نوعی دلخوری‌اش را این چنین مطرح کرده باشد. البته برای اسکوچیچ این برکناری بد نشد، هر چند می‌توانست در جام جهانی روی نیمکت تیم ملی ایران حضور داشته باشد و چه‌بسا با حضور او، ایران با شش گل از انگلیس بدرقه نمی‌شد اما در هر صورت بعد از این برکناری اجباری برای اسکوچیچ جام‌های قهرمانی فرا رسید. مربی‌ای که پیش از این تجربه قهرمانی در تیمی را نداشت. همچنین او با حضور در تیم امید کرواسی، شانس حضور در تیم ملی بزرگسالان کشورش را هم به‌دست آورد چون یک رسم عرفی در کرواسی وجود دارد که اگر مربی‌ای بخواهد سرمربی تیم ملی بزرگسالان کرواسی شود، باید یک دوره در تیم امید این کشور مربیگری کرده باشد و همین اتفاق نیز برای دراگان رخ داد.

▼ سرنوشت تلخ بیرانوند و جویباری

محرومیت علیرضا بیرانوند، بعد از ۴۰۸ روز رسماً اعلام شد و به همین دلیل دروازه‌بان تیم ملی ایران و تراکتور در دیدار سوپر جام غیبت داشت و اتفاقاً دروازه‌بان سوم این تیم هم نتوانست عملکرد قابل قبولی داشته باشد. تراکتوری‌ها با دو دروازه‌بان خارجی صحبت کردند اما هر دو دروازه‌بان علاقه‌ای به حضور در فوتبال ایران نداشتند. بیرانوند حالا باید چهار ماه - معادل ۱۲۰ روز - خانه‌نشینی را تحمل کند و احتمال زیاد شماره یک بودن تیم ملی را هم در استانه جام جهانی از دست خواهد داد. ازسوی دیگر اوضاع برای استقلال هم بعد از ناکامی در کسب جام، خوب پیش نرفت. نظری جویباری، مدیرعامل باشگاه استقلال، که پیش از این شایعه برکناری‌اش شنیده می‌شد به‌صورت تلویحی استعفا و اعلام کرد، نمی‌تواند با این شرایط و چنددستگی در هیئت‌مدیره به کارش ادامه دهد. از دست رفتن جام قهرمانی باعث شد بازهم حواشی زیادی وارد این باشگاه شود و در آستانه شروع لیگ برتر، نبود مدیرعامل برای باشگاه بزرگی مثل استقلال می‌تواند تبعات زیادی در پی داشته باشد. آنچه مشخص است اینکه، ناهماهنگی بین مدیرعامل، نماینده هلدینگ و اعضای هیئت‌مدیره باعث‌شده تا اختلافات زیادی بین تصمیم‌گیران باشگاه به‌وجود بیاید تا در نهایت شاید با رفتن نظری جویباری، اتحاد درون خانواده‌گی به باشگاه بازگردد.

چهره

خاموشی دوساله صدای تنبک

دو سال پیش در ۲۲ مردادماه محمد اسماعیلی، موسیقی‌دان و نوازنده تنبک به‌علت بیماری درگذشت. او در سال ۱۳۱۳ در تهران به دنیا آمد و در ۱۷ سالگی توسط دایی‌هایش مرتضی و مصطفی گرگین‌زاده به حسین تهرانی معرفی شد. به‌مرور در گروه‌های موسیقی وزارت فرهنگ و هنر مشغول به کار شد تا اینکه در سال ۱۳۴۳ به‌سمت هنرآموز تنبک در هنرستان موسیقی ملی به‌جانشینی استاد خود، آموزش تنبک را عهده‌دار شد. محمد اسماعیلی همچنین در دهه ۱۳۶۰ به سرپرستی فرامرز پایور و با همراهی جلیل شهنشاه، علی اصغر بهاری و محمد موسوی گروه استاید را تشکیل دادند و کنسرت‌هایی با محمدرضا شجریان و شهرام ناظری اجرا کردند. او در کارنامه کاری خود تنظیم حدود ۱۵ قطعه فانتزی روی ریتم‌های ایرانی را دارد که معروف‌ترین آن‌ها قطعه‌ای به‌نام «روزنامه» است. همچنین دو آلبوم به‌نام‌های «شور و نو» و «آموزش تنبک حسین تهرانی» از او منتشر شده است. دو کتاب به‌عنوان «آموزش تنبک» «هفت قطعه برای گروه تنبک» هم دارد که ادامه کتاب استادش حسین تهرانی و آموزش تنبک‌نوازی با تکنیک‌های جدید است.

کتابخانه

روایت لشکرکشی به تبریز

کتاب «تاریخ‌نهب تبریز» نوشته‌یک نویسنده گمنام تبریزی، با تصحیح سعید میرمحمد صادق است که لشکرکشی ۶۰ هزارنفری توقتمش خان، ملقب به ناصرالدین غازی، به تبریز را روایت می‌کند. اصل این کتاب دو نسخه و در کتابخانه عارف حکمت موجود است که تصرف تبریز در سال ۷۸۷ قمری و در زمان حکومت سلطان احمد جلایر را به‌تصویر می‌کشد. در این کتاب، نویسنده ناشناس در دو فصل به موضوعاتی مانند تاریخ‌نهب تبریز، ذکر دارالسلطنه تبریز و اشعار پیامبران از حالت عمارت و رونق به خرابی، ذکر سبب واقعه هابله و اختلاف آرای خلائق در بیان آن، ذکر ابتدای واقعه و تفصیل احوال آن با جزئیاتی دقیق پرداخته است. این کتاب علاوه بر ارزش تاریخی و روایت کشتار ۱۰ هزارنفره مردم تبریز، در حوزه جغرافیای تاریخی نیز ارزشمند است و خواننده را از نام محلات قدیمی این شهر، دروازه‌ها، مساجد و نیز برخی رجال آن آگاه می‌کند. «تاریخ‌نهب تبریز» رانشر سنگلج در ۱۱۰ صفحه، با قیمت ۱۲۰ هزار تومان منتشر کرده است.

نام کتاب:

تاریخ نهب تبریز

نویسنده: گمنام

تصحیح:

سعید میرمحمد صادق

نشر: سنگلج

تاریخ

استقلال آفریقای مرکزی

کشور آفریقای مرکزی در ۱۳ اوت ۱۹۶۰ از فرانسه استقلال یافت و از آن به‌بعد، این روز به‌عنوان روز ملی و روز استقلال این کشور جشن گرفته می‌شود.

آفریقای مرکزی ناحیه‌ای است کوهستانی و از هیچ راهی به دریا راه ندارد. اوضاع اقتصادی آن نیز مساعد نیست و از جمله ۲۵ کشور فقیر جهان است. در قرن نوزدهم، آفریقای مرکزی از مستعمرات فرانسه بود. پس از استقلال البته کشور دچار دیکتاتوری ژان بدل بوکاسا شد که مسیحی بود و هزاران نفر از مسلمانان را به قتل رساند. زبان رسمی کشور، فرانسوی است اما بومیان به زبان ملی سانگو سخن می‌گویند. از پنج میلیون سکنه آفریقای مرکزی، حدود ۷۰ درصد مسیحی، حدود ۲۵ درصد مسلمان و بقیه آتیمست هستند. کودتای سال ۱۹۸۱ البته هرگونه فعالیت احزاب مذهبی را ممنوع کرد و مسلمانان را در محاق اختناق شدید قرار داد. از نظر اقتصادی نیز وضع مناطق مسیحی‌نشین به‌واسطه دسترسی آنها به ذخایر غنی الماس، اورانیوم، طلا، مس و قلع بسیار بهتر است. در ۱۰ سال اخیر البته شورش مسلمانان وضع کشور را بحرانی کرده است.